

Stedet for at indføre en Bevilling paa Tiljægsbevillingsloven. Lovforslaget gaar da ud paa at købe Virumgaard til en Pris af 135,000 Kr. Naar denne Gaard bliver købt, har man der Grund nok til at opføre Museumsbygningen, som man ellers ikke har nogen Grund at bygge paa, medmindre man køber en dertil egnet Plads. Til Gaarden hører 90 Tdr. Land, og selve Bygningen er assureret for 52,000 Kr. 4 pCt. Rente af Købesummen svarer omtrent til den Forpagtningsafgift, vi nu giver. Denne Forpagtningskontrakt gælder indtil 1935, men den nuværende Ejer af Virumgaard kan opsiges Forpagtningskontrakten 1927, og Forsøgsstationens Ledere er af den Mening, at det vilde være meget uheldigt, om man da skulde paabegynde Forsøg paa ny paa forpagtet Jord. Vi ser, hvordan Forholdet er i Øjeblikket, at Forsøgsstationen har ligget paa Grundtvigs Højskoles Jord, hvor man nu ikke længere kan beholde de nødvendige Arealer, hvorfor man i 1911 begyndte at flytte dem til Virumgaard, som vi havde forpagtet; men i Aaret 1927 kunde vi muligvis komme til at staa overfor de samme Forhold og atter blive nødt til at flytte; men hvad det betyder, kan enhver sige sig selv. Det er klart, at sligt er ret uheldigt. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag, som ikke trænger til nogen særlig lang Motivering, og jeg vil bede dette høje Ting, for saa vidt det er muligt, at fremme denne Sag saa hurtigt, at Forslaget kan blive Lov allerede i denne Samling.

Første Viceformand (Stævning): Eksemplarer af de to fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

I Henhold til mine Udtalelser tidligere i Dag skal jeg ansætte et nyt Møde til i Aften Kl. 8 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Valg til Rigsdagen.

Mødet hævet Kl. 4.50.

110. Møde.

Tirsdag den 21. April 1914, Kl. 8 Aften.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Valg til Rigsdagen.

Jensen-Sønderup: Der kunde være en vis Fristelse for mig til at begynde med at sige, at det Valglovsforslag, vi nu behandler, i Virkeligheden er et ret konservativt Valglovsforslag, for saa vidt som det i meget høj Grad bygger paa det bestaaende, paa det tilvante, paa det kendte. Jeg regner det for i alle Maader at være en god Side ved det, at det ikke i større Udstrækning, end det kan siges at være nødvendigt for at bringe Valgloven i Overensstemmelse med det Grundlovsforslag, vi ganske vist ikke helt ud kender — i hvert Fald ikke officielt —, men som vi i dets Hovedtræk ved Besked med, fraviger det bestaaende. Hvis jeg skulde komme med en mere almindelig Indvending mod Lovforslaget, skulde det være den, at der dog maaske kunde være Omraader, hvor det ikke var nødvendigt at være slet saa konservativ, som Lovforslaget i Virkeligheden er. Men navnlig for Folketingets Vedkommende synes jeg, der er Grund til at understrege, og jeg gør det med Tak til Ministeren, at han i saa høj Grad, som Tilfældet er, har bygget paa det bestaaende. Jeg finder saa meget mere Anledning til at understrege det, som man i den Forhandling, der fandt Sted i Formiddagsmødet — ret naturligt maaske —, stærkt har understreget det nye, der er i Lovforslaget, ogsaa for saa vidt angaar Valgene til Folketinget. Jeg føler mig, som sagt, fristet til at understrege, at Hovedkarakteren her dog er, at vi bevarer den nuværende Tilstand med Valg i Enkeltmandskredse. Selv om man vil kalde det, der er foreslaaet her, en vis Form for Forholdstalsvalg, tror jeg dog at turde sige, at i al Almindelighed har Vælgerne ud over Landet ved dette Lovforslags Fremkomst aanded lettet oven paa den megen Tale, der har været ikke alene de sidste Dage, men hele Vinteren og en Del af sidste Sommer om, at nu slap vi